

Gadenavne

Urbansgade:

Efter pave Urban 3. (død 1187), der stadfæstede Absolons overdragelse af borgen " Havn " med tilliggende til Roskilde bispestol

Borgmester Jensens alle:

Vejen har navn efter Jens Jensen (1859-1928), først og fremmest fordi den snor sig yndefuldt gennem Fælledparken , hvis anlæggelse borgmesteren selv for, ligesom han var sjældnen i arbejdet for oprettelse af den nærliggende Københavns idrætspark. Jens Jensen var formand for de samvirkende fagforbund, nu LO, fra oprettelsen 1898 til 1903, da han blev valgt som byens første socialdemokratiske borgmester. Han var oprindelig malersvend. Efter tiden som finansborgmester blev han i 1924 Københavns overborgmester. Jens Jensen plantet det første træ i fælledparken i 1909

Jagtvej:

Vejen er anlagt i 1750 fra Frederiksberg til store Vibenshus og resten ned til lille vibenshus i 1768. Den benyttes af jagtselskaber fra slottet på Frederiksberg

Østerbrogade:

Anlagt som udfaldsvej fra Østerport, som blev opført nær den nuværende station ved fæstningens omlægning i 1647. Oprindelig hed gaden blot Østerbro eller Østerstenbro. Indtil 1858 hed den dog Strandvejen fra Trianglen og kom først i 1949 til at hedde Østerbrogade frem til Svanemøllen

Jacob Erlandsens gade:

Efter ærkebiskop Jacob Erlandsen (død 1274), der kom i strid med Christoffer 1., truede med bandlysning og blev fængslet 1258. Efter sin løsladelse slog han sig i 1260 ned i udlandet, men søgte at chikanere efterfølgerne på den danske trone. Erik Menved. I 1271 afgjorde paven striden ved forlig. Biskop Erlandsen gav København dens første stadsret i 1254.

Ove Rodes plads

Efter politikeren Ove Rode (1867-1933), der var medstifter af det radikale Venstre og indenrigsminister 1913-20. Hans vidtforregnede havde en stor indflydelse på erhvervenes befolknings kår i den vanskelige periode under 1. verdens krig, hvor han måtte begrænse den fri konkurrence og indlede samarbejdet med socialdemokratiet. Da han var færdig med politik i 1927, blev han Politikens chefredaktør.

Kanslergade:

Stilling som kansler var i middelalderen og langt ind i nyere tid rigets næsthøjeste efter kongens. I Kanslergade på Østerbro gennemføres det bekendte Kanslerforlig mellem Socialdemokratiet, Det radikale venstre og Venstre i 1933, der bl.a. førte til den store socialreform. Forhandlingerne var ved at bryde sammen på Christians borg, da Stauning inviterede parterne med sig hjem på en bid natmad i privaten i kanslergade